

grunde, og lad os da kigge på det, hvis ministeren er i stand til at fremlægge en liste over, hvilke sprog der eventuelt kan bruges på et slagteri eller hos en landmand.

Men nu i forhold til det her med egenkontrollen vil jeg sige, at jeg synes, at det er lidt en uskik, at man kommer med to områder, hvor man har forlig med nogle partier, og så beder om at få dem puttet ind i lovgivningen sammen med noget andet. Derfor synes jeg, at vi må prøve særskilt at kigge på, hvordan vi kan løse det forhold.

Jeg kan jo forstå, at forligspartierne slet ikke vil have, at det her lovforslag skal behandles, før man er færdig med det andet. Men det ser vi på under udvalgsarbejdet. Jeg lægger bare mærke til, at dyrlægerne her siger, at det er en myndighedsopgave at kontrollere egenkontrolprogrammer, og det er jo sådan set der, den væsentligste anke er med hensyn til, hvad ministeren gerne vil, og hvad dyrlægerne mener er deres opgave.

Kl. 13:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 13:12

Fødevarerministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg skal så beklage over for hr. Bjarne Laustsen, men jeg havde simpelt hen ikke skænket det en tanke, at hr. Bjarne Laustsen kunne have noget imod, at dyrlæger også skulle have en rådgivningsforpligtelse.

Altså, jeg syntes, at det lå lige for, så det der med, hvem der var forligspart, og hvem der ikke var forligspart, har jeg ikke syntes var særlig relevant, fordi jeg syntes, at det mere var indholdet, som skulle tælle. Og jeg har haft den opfattelse, at Socialdemokraterne faktisk også gerne ville, at vi skulle sørge for at være meget opmærksomme på dyrevelfærden, og hvordan man kunne forbedre forholdene, og derfor har jeg sådan set som udgangspunkt taget det for givet, at der ville være bred opbakning til netop at give det det her skub i den rigtige retning.

Kl. 13:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Bente Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 13:13

Bente Dahl (RV):

Tak for det. Ministeren brugte i sin tale ordene et lille uskyldigt lovforslag. Sådan noget kan jo gøre mig meget, meget skeptisk, for der er jo ikke nogen lovforslag, der er uskyldige. Alle lovforslag vil jo noget, foretage sig noget, som

ændrer betingelserne for grupper i det her samfund.

Derfor vil jeg gerne høre, hvorfor det er så vigtigt at fremsætte det lovforslag lige nu, hvor der netop pågår et arbejde med at udmønte veterinærforliget; for lovforslaget lapper jo ind over det stof, der er i veterinærforliget. Hvorfor er det så vigtigt, hvorfor kan det ikke vente til de anbefalinger, der må komme i forlængelse af arbejdsgruppens arbejde, så de kunne komme med ind i en lov om det stof, som det her lovforslag behandler? Hvorfor er det så vigtigt lige nu?

Kl. 13:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 13:14

Fødevarerministeren (Eva Kjer Hansen):

Jamen der er sådan set ikke den der direkte sammenhæng, som fru Bente Dahl efterlyser, mellem udførelsen nu af veterinærforliget, og hvordan de enkelte elementer skal konkretiseres, og så selve lovforslaget, fordi vi jo netop ikke i selve lovforslaget skal have præciseret, hvordan det skal implementeres inden for alle de forskellige elementer. Det er jo en generel bemyndigelse til at sige: Nu kan vi forpligte dyrlægerne til at have en rådgivning i forhold til landmændene. Og hvordan det så nærmere skal foregå, ja, det vil jo være en drøftelse blandt forligspartierne, som der dér vil være tale om, men som jo ikke skal skrives præcis ind i et egentligt lovforslag.

Så derfor har jeg syntes, det var hensigtsmæssigt at fremsætte lovforslaget nu, få hjemmelsgrundlaget på plads og så i øvrigt bl.a. få løst den irritation, der har været, i forbindelse med ægtefællesituationen, som det længe har været efterlyst at der skulle ske en justering af.

Kl. 13:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Bente Dahl.

Kl. 13:15

Bente Dahl (RV):

Tak for det. Det kommer vi tilbage til i udvalgsarbejdet. Jeg har allerede stillet en lang række spørgsmål, som skal belyse de her områder.

En af de andre pinde vil jeg gerne have belyst. Det gælder netop det med sprogkravet, som jeg også spurgte om i min ordførertale. Hvordan vil ministeren sikre kommunikationen mellem dyrlæger og deres menneskekunder?